

5. Музикотерапія: вплив музики на організм людини [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <https://bestlavka.ru/muzykoterapiya-vliyaniye-muzyki-na-organizm-cheloveka/>

6. Музикотерапія як метод психотерапії [Електронний ресурс]. – Режим доступу: http://ua-referat.com/Музикотерапія_як_метод_психотерапії

7. Стимулюючий і оздоровчий вплив музики на організм людини [Електронний ресурс]. – Режим доступу : http://pidruchniki.com/15970122/meditsina/stimulyuyuchiy_ozdorovchiy_vpliv_muzyki_organizm_lyudini

МОРАЛЬНЕ ВИХОВАННЯ МОЛОДОГО ПОКОЛІННЯ У ДІЯЛЬНОСТІ ТЬЮТОРА

Подпльота С. В. аспірант

Науковий керівник: доктор пед. наук, проф. Москальова Л. Ю.

Мелітопольський державний педагогічний університет

імені Богдана Хмельницького,

м. Мелітополь, Україна

Моральне виховання підростаючого покоління в усі часи стояло на першому місці в системі виховання і вважалося основою виховного процесу. Змінювалося життя, політична ситуація в суспільстві, рівень його економічного розвитку, але на всіх цих етапах – злетів і падінь, розквіту і занепаду – на рівні сім'ї і держави неодмінним пріоритетом в освітньому процесі залишалося моральне виховання.

Проблема моральності має багату історію, починаючи з античності до нашого часу. Питання морального виховання цікавили таких філософів як Піфагор, Платон, Аристотель, Сократ, Блаженний Августин, І. Кант, Декарт. Проблема виховання моральної особистості розглядається в роботах філософів (С. Анісімов, О. Дробницький, О. Лосєв, В. Плахов, Л. Сохань та ін.); психологів (Г. Балл, І. Бех, Л. Божович, Н. Власова, В. Демиденко, В. Додонов, О. Кононко, Г. Костюк, І. Краснобаєв, А. Маслоу, А. Мічерлік, К. Роджерс, С. Якобсон ін.), педагогів (Ю. Азаров, В. Білоусова, О. Богданова, А. Бойко, Є. Ільїн, О. Киричук, А. Макаренко, А. Мудрик, К. Чорна та ін.).

Проблема духовно-морального виховання молоді в наш час особливо актуальна. Соціально-економічна перебудова, яка відбувається в сучасному суспільстві, примушує нас замислюватися про майбутнє України, про її молодь. У наш час підростає покоління можна звинуватити у бездуховності, агресивності, зневіреності. Тому сьогодні особливо гостро стоять проблеми, пов'язані з моральною культурою особистості, яка проявляється у взаєминах людей, в прояві таких моральних якостей, як доброта, милосердя, співпереживання. Все більше актуалізується проблема відродження традиційної для нашої країни духовно-моральної атмосфери, за яку боролися кращі просвітителі.

К. Д. Ушинський найповніше і найяскравіше охарактеризував роль морального виховання в розвитку особистості. У статті «Про моральний елемент у вихованні» він писав про те, що моральність не є необхідним наслідком вченості і розумового розвитку. Моральність – це головне завдання виховання, набагато важливіше, ніж розвиток розуму взагалі, заповнення голови знаннями [5].

Т. Литвиненко говорить про те, що «в освітньому процесі молодь наполегливо відводиться від високих світоглядних цінностей, від пошуку сенсу життя та свого призначення, від поняття служіння ідеалам, від духовних запитів, від почуття совісті, обов'язку, відповідальності. Навчальні процеси та їхні формальні наслідки ставляться вище за виховні. З освітнього світу витісняються завдання духовно-морального становлення молодих людей. Перетворюються на порожній звук поняття благородства та великодушності, добра і краси, загального блага і духовної досконалості, любові та відданості, батьківщини та загальнолюдських цінностей. Через засоби масової інформації, через Інтернет, через стандартизацію змісту освіти, через хибні педагогічні приписи молоде покоління готується для егоїстичного життя, але не заради захисту і розвитку самого життя, вдосконалення свого духовно-морального світу і ствердження загального блага.» [4, 165].

Особливо важливу роль у духовно-моральному вихованні учнів відіграє особистість педагога, чий духовний і моральний рівень дозволяє виховати достойну людину. У зв'язку з цим виникає необхідність пошуку нового фахівця, який зможе сформуванню компетентну, вільну, ініціативну, відповідальну, високоморальну людину. Велику увагу до себе привертає тьюторська система, яка зародилася ще у XIV столітті в класичних англійських університетах, була визнана надзвичайно ефективною та зберегла свої позиції дотепер.

В українській мові можна зустріти різні переклади терміна «тьютор» – від слова «вчитель» до «наставник». Проте всі ці варіанти не передають точного змісту цього поняття. У зв'язку з цим останнім часом у нашій країні все частіше намагаються вжити кальку англійського слова. Роль тьютора – повчати, піклуватися, охороняти – була обумовлена самою назвою даної професії.

Слід наголосити, що на початку головними функціями тьютора були виховні, та поступово пріоритет набували освітні, та зараз – знову виховні функції. Джон Локк – відомий англійський педагог XVII століття – говорив, що тьютор не лише забезпечує засвоєння учнем знань: «Завдання тьютора – розвинути потенційні можливості дитини, що підготувало б до справи її життя. Тьюторська освіта – це процес формування характеру, побудова складу розуму і тіла. Мета тьютора – не лише навчити дитину всьому, що відомо, а виховати її в любові і повазі до знання».

А. Бойко вважає, що тьютор – це вихователь у широкому розумінні цього поняття, що вказує і веде шляхами мудрості та оптимальності. Тьютор більше спостерігає, слухає, думає, для нього важливо не говорити багато самому, а вдумливо сприймати і розуміти співбесідника й ситуацію, щоб

зробити правильний висновок про розвиток і формування кожної особистості. Студент чи учень – це індивідуальна навчально-виховна система. Тьютор мусить бути і наставником, і психологом, і соціальним педагогом [2, 5-9].

Моральне виховання студентів покликане вирішувати три основні завдання:

– формувати у студентів моральну свідомість, розуміння суті моралі, принципів і норм поведінки людини; переконаність у необхідності повсякденного виконання цих суспільних вимог;

– виховувати дієві, сильні моральні відчуття, спонукаючи до корисних справ і вчинків, утримуючи від дій, що завдають шкоди, збиток суспільству, колективу, іншим людям, що суперечать званню вчителя;

– виробляти вміння поводитися у найрізноманітніших ситуаціях у повній відповідності з вимогами моралі [3].

І саме з цими завданнями, на нашу думку, здатні впоратися тьютори. Адже тьютори створюють доброзичливу, сприятливу атмосферу, завдяки якій вихованці почувуються комфортно і впевнено. Для тьютора важливо, щоб підопічний сам збагнув своє призначення в житті, зміг всебічно розкрити самого себе і використати якнайповніше свої можливості. Він прагне направити свого підопічного до свободи і самостійності, вчить діяти ефективно і успішно, розширити потребу в добрих справах, пробуджувати в серцях відповідальність за інших людей, вчити бути небайдужими до зла, несправедливості. Емоційний комфорт, співпраця, творчість супроводжують весь процес тьюторського супроводу.

Тьютор – педагог, що об'єднує у формуванні людської індивідуальності загальне, соціальне, культурне й особистісно-індивідуальне, який торує шлях до професії, цілеспрямовано і плідно працює з батьками [2, 6]. Лише тьютор, здійснюючи персоніфікацію навчально-виховного процесу, має об'єктивні можливості здійснити гідне виховання молодого покоління на засадах моральних, національних і патріотичних цінностей. У такому контексті культурна й освітня галузь нашої країни повинна керуватись принципом «від людини розумної до людини духовної» й передбачати розвиток та становлення духовного світу людини. «Стратегія виховної дії щодо розвитку особистості студента, – зазначає І. Д. Бех, – має вибудовуватись із основного соціокультурного постулату сучасності. Головною справою людства, нормою його життя виявляється вирішення моральних проблем. Це для багатьох із нас незвичайна позиція, але вона єдино правильна. Наші нинішні негаразди (і економічні в тому числі) – результат нехтування цим постулатом. Отже, всі зусилля мають бути спрямовані на те, щоб організація життєдіяльності молодої людини була вчинковою» [1, 14].

Література

1. Бех І. Д. Ціннісна система у розвитку особистості / І. Д. Бех // Вісник Полтавського державного педагогічного інституту ім. В. Г. Короленка: зб. наук. праць.– Полтава, 1999. – Випуск 1 (5). – С. 13-20.

2. Бойко А. М. Тьютор – якісно вища педагогічна позиція і новий простір духовно-моральної взаємодії / А. М. Бойко // Педагогічні науки: зб. наук. праць. – Полтава, 2011. – Вип.2. – С. 4-11.

3. Кузнєцова О. А. Моральне виховання студентів вищих навчальних педагогічних закладів : навчальний посібник / О. А. Кузнєцова. – Миколаїв : Вид-во «Іліон», 2006. – 164 с.

4. Литвиненко Т. А. Індивідуалізація в освітньому процесі: шляхи тьютерської допомоги в приватних навчальних закладах / Т. А. Литвиненко // Гуманітарний вісник Запорізької державної інженерної академії. – Запоріжжя, 2012. – Вип. 50. – С. 165-172.

5. Ушинский К. Д. О нравственном элементе в русском воспитании / К. Д. Ушинский // Сост. П. А. Лебедев. – М., 1998. – 195 с.

ВИКОРИСТАННЯ ДЖАЗОВИХ СТИЛЬОФОРМУЛ У ФОРТЕПІАННІЙ ТВОРЧОСТІ УКРАЇНСЬКИХ КОМПОЗИТОРІВ

Рева А. М. студентка 3 курсу.

Науковий керівник: канд. пед. наук, доц. Черняк Є. Б.

Мелітопольський державний педагогічний

університет імені Богдана Хмельницького,

м. Мелітополь, Україна

У сучасному музичному виконавстві розповсюджується тенденція звернення композиторів до характерних джазових стильоформул. Не винятком стала і фортепіанна творчість М. Скорика, М. Степаненко, Г. Сасько, М. Кармінського, О. Спіліоті та ін. Засвоєння музичних творів вищезазначених авторів сприяє формуванню національної свідомості студентів, допомагає їм швидко орієнтуватися у різноманітному матеріалі.

Перш за все майбутньому виконавцю необхідно вирішити коло питань:

1. Визначити поняття джазові стильоформули.

2. Простежити історичний розвиток елементів джазового музикування у ХХ столітті.

3. Розкрити специфічні особливості використання традиційних джазових стильоформул українськими композиторами.

Виникнення та розповсюдження музичного стилю джаз пов'язують із Новим Орлеаном. Саме тут диференціювалися основні джазові стильоформули. Це – свінг, регтайм, блюз, боса-нова, бугі-вугі, які пізніше почали використовуватись професійними композиторами.

Яскравим представником, який використав у своїй творчості традиційні джазові прийоми був французький композитор К. Дебюссі. Інтонації та синкоповані ритми відомого американського танцю кек-уок, синкопована мелодія у фортепіанній п'єсі «Маленький негр», пародійні елементи джаз-оркестру в «Менестрелях» та ін.